

We worden alsmaar groter

We mogen ons de laatste tijd verheugen op een flinke toename van het aantal Seconer deelnemers. We kunnen ons daar overigens niet voor op de borst slaan, want die toename wordt louter en alleen veroorzaakt door het feit dat veel van onze oud collega's de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt met als gevolg dat ook de oplage van dit blad maar door blijft groeien.

Die groei kwam bij het drukken en verzenden van de vorige Seconer editie echter in een stroom versnelling omdat we er zomaar 85 potentiële lezers bij kregen. Dat was trouwens niet het gevolg van een leegloop bij de BP Raffinaderij Rotterdam maar door het feit dat 25 van de zogenaamde 'slapers', d.w.z. de medewerkers die in de loop der jaren hun carrière elders een nieuwe impuls hebben gegeven, 65 jaar zijn geworden. Deze voormalige collega's hebben in het verleden een BP pensioen opgebouwd en worden door de instantie die de uitvoering van ons pensioen verzorgt keurig bij Wim van Vliet, onze secretaris, aangemeld. Daarnaast ontving Wim van de pensioenuitvoerder een totaalijst van gepensioneerden waaruit bleek dat we in de loop der jaren zo'n 60 aanmeldingen hebben gemist.

De eerste Seconer-nieuws die deze deelnemers ontvangen gaat, zoals u wellicht zelf hebt ervaren, vergezeld van een brief van onze secretaris met daarin het verzoek om wat informatie. Ook stelt hij de vraag of men na zoveel jaren nog wel prijs stelt op het ontvangen van ons blad. Mocht dat niet het geval zijn, dan wordt men verzocht dit door te geven. In de praktijk blijkt de meerderheid van de aangeschrevenen blij verrast te zijn met dit hernieuwde contact en stellen het doorgaans bijzonder op prijs Seconer-nieuws te ontvangen.

Seconer bestuur en redactie bezig met het verzenden van het blad, inclusief de 85 brieven. Van links naar rechts: Rob van Breda, Piet Bout, Nico ter Horst, Klaas Kuipers. Piet van Kessel staat zoals gewoonlijk achter de camera.

Lees verder op pagina 2.

INHOUD

1. We worden alsmaar groter	9. Denk hier maar eens over na
2. SEPA en de BP tankpas	10. De Boerenhoek
3. BP Pensioenfonds	11. Een anekdote
4. Mededeling St. Pensioenfonds BP	12. Tussen licht en donker
5. Een unieke cursus	13. Rondje Raff.
6. Madurodam achter de schermen	14. Brieven uit Senegal
7. Met de riemen die je hebt	15. Personalialia
8. Nog meer schrijvers bij Seconer	16. Contact adressen

Nog meer reünie

Hoewel we in ons vorige nummer al uitgebreid hebben stilgestaan bij de Seconer reünie van 26 september, willen we ook deze keer nog wat aandacht besteden aan dat evenement. De spontane reacties van Mijnie van der Hoek en Ep de Jong, daags na de reünie, gaven het Seconer bestuur een goed gevoel en het bevestigt de indruk dat het verblijf in Madurodam bij velen goed in de smaak is gevallen.

Ook is opgevallen dat de wijze waarop de bijeenkomst deze keer was vormgegeven veel gelegenheid bood tot het leggen van contacten, uiteindelijk een van de belangrijkste doelstellingen van een reünie. Dat die contacten dan weer tot leuke dingen kunnen leiden blijkt uit het gesprek dat Piet van Kessel, één van onze redactieleden, had met Arie Heij. Op de vraag van Piet of Arie na z'n pensionering nog wat om handen had volgde een verhaal over kennis overdracht en het doorgeven van ervaring. Dat resulteerde uiteindelijk in de toezegging van Arie dat hij een bijdrage voor ons blad zou gaan schrijven. U treft zijn relaas aan op pagina 6.

In Seconer-nieuws van juli 2013 heeft u onder de titel "*Hobby en vrije tijd*" een bijdrage van Klaas Kuipers kunnen lezen. We leren Klaas in dat artikel kennen als een fanatieke knutselaar met een passie voor modelbouw en dan in het bijzonder het op schaal nabouwen van schepen. Dit wetende kunt u zich voorstellen dat Klaas zich in Madurodam voelde als een kind in een snoepwinkel. Ter voorbereiding op de september-reünie hebben Piet Timmers en Karin de Man een aantal keren een bezoek gebracht aan Madurodam. Tijdens één van die bezoeken is de vraag gesteld of het mogelijk zou zijn een bezoek te brengen aan de werkplaats en de technische ruimten. Helaas was dat voor onze grote groep reünisten niet mogelijk, maar voor een enkeling met een hobby zoals die van Klaas wilde men wel een uitzondering maken. Daar is natuurlijk dankbaar gebruik van gemaakt en wat er zoal achter de schermen van Madurodam gebeurt kunt u dan ook lezen in een verslag van Klaas dat we afdrukken op pagina 8.

De volgende reünie

Na afloop van het jaarlijks Seconer evenement stelt het bestuur zich altijd de vraag, "Wat gaan we volgend jaar doen?" Nu hebben we aan Karin de Man en Piet Timmers een duo dat, als het om het vinden van een geschikte locatie gaat, wel om een boodschap kunnen sturen. Tijdens de bestuursvergadering van 16 oktober jl. liet Piet dan ook al doorschemeren een bepaalde locatie op het oog te hebben, uiteraard gebaseerd op de ervaringen die we de in laatste 15 jaar hebben opgedaan. We hebben er dan ook het volste vertrouwen in dat we u ook in 2014 weer een geslaagde reünie kunnen aanbieden.

Maar we hoeven natuurlijk niet altijd zelf het wiel uit te vinden. Zo had ondergetekende in Madurodam een gesprek met één van de deelnemers die de suggestie deed om ook eens te rade te gaan bij de deelnemers. Zelf kwam ze bijvoorbeeld met het idee dat het park 'Miniatuur Walcheren' een leuke locatie voor een reünie zou zijn. Net als in Madurodam is er veel gelegenheid tot het leggen van contacten en als het weer een beetje meewerkt is er veel te zien. Wellicht leven er onder de lezers van Seconer-nieuws nog wel meer van zulke ideeën. We nodigen u dan ook uit om uw ideeën en suggesties met ons te delen en te sturen naar:

Redactie Seconer-nieuws
p.a.: Hoefweg 4a, 3233 LG Oostvoorne
of redactie@seconer.nl

Maar u kunt natuurlijk ook contact opnemen met één van de overige bestuursleden, de adressen en telefoonnummers vindt u zoals gewoonlijk op de laatste pagina van dit blad.

Namens het Seconer bestuur, Piet Bout

Zet het in uw agenda:

Maandag 17 november 2014

Seconer reünie

**Meer informatie in het april nummer
van
Seconer-nieuws**

2. SEPA en de BP tankpas

Velen van u ontvingen in oktober van het vorig jaar een brief van BP gedateerd 28.10.2013. De brief had als onderwerp: machtiging incasso SEPA. Via de brief werd de geadresseerde verzocht het bijgesloten en reeds ingevulde machtigingsformulier te controleren en na ondertekening binnen zeven dagen na dagtekening aan BP te retourneren.

Uit de vele telefoontjes die het bestuur mocht ontvangen blijkt de brief voor veel verwarring te hebben gezorgd. Die verwarring ontstond doordat in de brief niet werd aangegeven waar deze machtiging betrekking op had.

Desgevraagd wist men op het kantoor van BP in Capelle aan den IJssel te vertellen dat zowel de brief als de machtiging betrekking hadden op de bij velen in gebruik zijnde BP tankpas. Op 1 februari 2014 zullen namelijk alle incasso procedures worden vervangen door SEPA automatische incasso procedures in verband met de Europese regelgeving voor betaaltransacties, dus ook de incasso's die betrekking hebben op uw gebruik van de BP tankpas.

Voor alle duidelijkheid; de afkorting SEPA staat voor “**Single Euro Payments Area**”. SEPA heeft als doel betaaltransacties in de deelnemende landen te vereenvoudigen.

Inmiddels is de termijn voor het inzenden van de machtiging verstreken.

Mocht u naar aanleiding van genoemde brief of het gebruik van de BP tankpas echter nog vragen hebben dan is de betreffende afdeling bereikbaar via NetherlandsSEPA@bp.com.

3. BP Pensioenfonds

Door Jan Nieuwenhuize

Algemeen

In de afgelopen periode is er in de media veel nieuws geweest over de ontwikkelingen op pensioengebied. Recentelijk is door het kabinet een Pensioenakkoord gesloten met diverse oppositie partijen in de Tweede Kamer over de aanpassing van het fiscaal kader per 2015. Al eerder was door het kabinet besloten tot een verlaging van het opbouwpercentage per 2014 en een pensioen richtleeftijd van 67 jaar.

De veranderingen met ingang van 1 januari 2015 houden onder andere in:

- verlaging van het fiscaal maximale opbouwpercentage en
- er komt een bovengrens voor pensioen boven €100.000.

De maatregelen zullen geen effect hebben op de reeds ingegane pensioenen.

In het pensioenfondsbestuur is veel tijd besteed aan de veranderingen die in 2014 effectief worden, namelijk:

- de Wet versterking van het pensioenfondsbestuur, die per 1 juli 2014 ingaat en
- de aanpassing van de Pensioenregelingen, die per 1 januari 2014 ingaat. De aanpassing (overeengekomen door de sociale partners) houdt onder meer in, dat het opbouwpercentage van de actieven wordt verlaagd en de pensioenrichttijd wordt verhoogd van 65 jaar naar 67 jaar.

Communicatie

In oktober is er een zogenaamd lezerspanel geweest met als onderwerp hoe er door het pensioenfonds gecommuniceerd wordt. Hiervoor zijn zowel actieve als gepensioneerde deelnemers uitgenodigd. De communicatie wordt over het algemeen als zeer positief ervaren, waarbij naar voren kwam dat de gepensioneerden andere interesses hebben dan de actieve medewerkers. De opmerkingen van deze bijeenkomst zullen worden meegenomen in toekomstige publicaties.

De aanpassing van de Pensioenregelingen per 1-1-2014 en andere onderwerpen kunt U vinden op de website van het pensioenfonds : www.pensioenfondsbp.nl.

Financiële situatie pensioenfonds

De dekkingsgraad van het Pensioenfonds BP is in november 2013 licht gestegen tot 107.7%. Eind oktober 2013 was deze nog 107.6%.

Het rendement op de beleggingen in 2013 blijft achter ten opzichte van het behaalde rendement in 2012. Een belangrijke oorzaak is de lage opbrengst op vastrentende waarden (obligaties en leningen). Het bestuur van het pensioenfonds heeft besloten om het aantal vermogensbeheerders te verminderen van drie naar twee. Daardoor kan er op beheerskosten bespaard worden en kan er efficiënter met de beschikbare gelden van het pensioenfonds omgegaan worden.

Wilt u meer informatie inzien op pensioengebied, dan kunt diverse links vinden op website VOBP, de vereniging die de belangen behartigt van de gepensioneerden, vroeg gepensioneerden en nabestaanden van BP, namelijk: www.vobp.nl.

U kunt zich nog steeds opgeven als lid van deze vereniging. In 2013 hebben zich veel raffinaderij gepensioneerden/nabestaanden aangesloten bij de VOBP. Aanmeldingsformulieren vindt op de website van de VOBP.

j.nieuwenhuize32@upcmail.nl
Telefoon 010- 4743298

4. Mededeling Stichting Pensioenfonds BP (December 2013)

De pensioenregeling verandert

Gemiddeld worden we met zijn allen een stuk ouder. Pensioenen moeten daardoor langer worden uitbetaald. De huidige pensioenregelingen zijn daar nog niet op ingesteld en dreigen onbetaalbaar te worden. Om het bestaan van onze pensioenen te waarborgen, heeft de overheid nieuwe richtlijnen opgesteld. Daarmee moeten de pensioenen beter bestand worden tegen de vergrijzing en economische schommelingen.

Wat zijn de belangrijkste wijzigingen?

Vorig jaar al besloot de overheid de AOW-leeftijd in stappen te verhogen naar 67 jaar. Per 1 januari 2014 stijgt ook de pensioenrichtleeftijd naar 67 jaar voor pensioen dat je via je werkgever opbouwt. De pensioenrichtleeftijd is de leeftijd tot wanneer de pensioenopbouw maximaal doorgaat. Verder gaat het fiscaal maximaal toegestane opbouwpercentage voor pensioenen omlaag. Nederlandse pensioenfondsen passen momenteel al op grote schaal hun pensioenregeling aan. Dat geldt ook voor BP. Sociale partners (werkgever, werknemersvertegenwoordigers en vakbonden) hebben afgesproken dat de pensioenregeling BPRR 2006 per 1 januari 2014 gaat veranderen.

Wat betekent dit voor jou?

De verhoging van de pensioenrichtleeftijd naar 67 jaar betekent niet dat je langer moet doorwerken. De leeftijd van 67 is vooral een peildatum, die we gebruiken om de hoogte van je pensioen te berekenen. Je kunt het pensioen nog steeds laten ingaan op je 65ste of op de leeftijd waarop je voor het eerst je AOW ontvangt (dat is ook de officiële cao-ontslagdatum bij BP).

Je kunt in overleg met je werkgever ook nog eerder stoppen met werken. Alleen wordt je pensioen dan wel wat lager. Het moet immers over een langere periode worden uitgekeerd.

Het pensioen dat je tot 1 januari 2014 hebt opgebouwd, gaat uit van een pensioenrichtleeftijd van 65 jaar. Deze pensioenaanspraken zetten we met behulp van uitruilfactoren om naar 67 jaar. De waarde van je al opgebouwde pensioen verandert hierdoor niet, je raakt dus niets kwijt. Belangrijk is dat het pensioenfonds heeft besloten om gedurende 2 jaar niets te veranderen aan de uitruilfactoren. Mocht je dus jouw pensioenleeftijd binnen die 2 jaar weer willen vervroegen, dan blijft de waarde van je pensioen gelijk.

Ieder jaar bouw je een deel van je pensioen op. Het opbouwpercentage gaat omlaag van 2,0% naar 1,9% per jaar. Dit geldt zowel voor het basispensioen als voor het pensioen dat je eventueel opbouwt in de excedentregeling. Vanaf 1 januari 2014 bouw je dus jaarlijks minder pensioen op. Je kunt wel langer pensioen opbouwen, namelijk tot 67 jaar (of je AOW-leeftijd als deze voor je 67^e ligt).

Meer informatie

Via de website houden we je op de hoogte van de ontwikkelingen. Ook brengen we een speciale nieuwsbrief uit over de wijzigingen. Heb je nu al vragen over de wijzigingen? Neem dan contact met ons op via (013) 462 23 52 of pensioenfondsbp@achmea.nl.

In bovenstaand artikel wordt alleen verwezen naar de wijzigingen in de BPRR 2006 regeling. Binnenkort zal op de website www.pensioenfondsbp.nl een actiepagina worden gepubliceerd waar ook de wijzigingen van de andere regelingen terug te vinden zijn.

Raffinaderijkennis ingezet voor een unieke cursus

5.

Door Arie Heij

Bij de laatste Seconer Reünie in oktober vorig jaar kwam ik weer in contact met Piet van Kessel. In het verleden hebben Piet en ik frequent samengewerkt hetgeen ik altijd als bijzonder leuk heb ervaren.

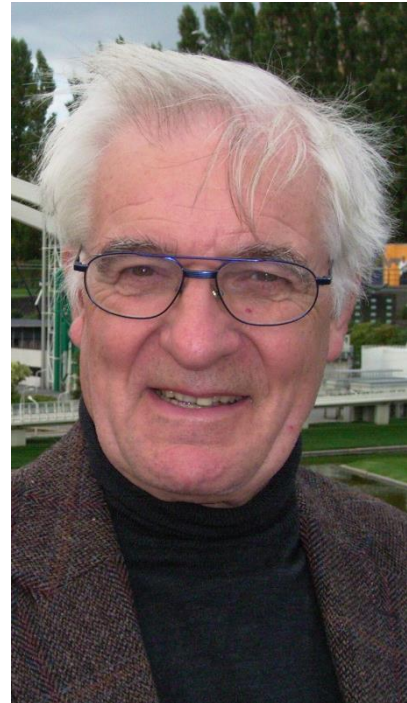
Tijdens de reünie in Madurodam stelde Piet mij de vraag of ik nog wat bezigheden om handen had. Ik vertelde hem over mijn activiteiten in het onderwijs die ik bij het Scheepvaart en Transport College (STC) in Brielle nog steeds heb. Dit bracht Piet tot de vraag of ik die activiteiten niet eens in een artikel voor Seconer-nieuws nader zou willen toelichten. Met veel plezier ga ik in op het verzoek van de Seconer redacteur, maar zal eerst even uitleggen hoe die onderwijsactiviteiten zijn ontstaan.

Hoe het begon

Toen ik in 1975 als Junior Engineer bij de BP Raffinaderij in dienst trad, was ik een soort manusje van alles wat betreft engineeringzaken, belast met kleine projectjes en onderhoudsproblemen. In die eerste jaren was ik al eens over een analyser gestruikeld, niet wetende wat je daar mee aan moest. Het zal duidelijk zijn dat toen ik in 1978 de opdracht kreeg om me in de analysers te gaan verdiepen, zowel de BP Raffinaderij als ikzelf aan het begin van het Analyser onderhoud stonden. Om enigszins kennis te verkrijgen van deze toch vrij nieuwe techniek werd in het begin, voor de duur van een jaar, een Analyse Specialist ingehuurd. Wat deze man mij vertelde heb ik zo goed mogelijk opgetekend en diende als basis van mijn verdere ontwikkeling in dit vakgebied. In die zelfde tijd werd er op de raffinaderij ook een Analyser onderhoudsafdeling opgericht die ik meer dan twintig jaar heb mogen leiden. Gedurende die periode hebben we veel ervaring mogen opdoen met deze geautomatiseerde laboratorium analyses. Let wel, deze apparatuur staat overal in de proces-units opgesteld, dit houdt in dat je geconfronteerd wordt met de omstandigheden die ter plaatse heersen, dus geen laboratorium omstandigheden.

In principe doet een online-analyser een zelfde analyse als de laborant op het laboratorium. Een pH meting bijvoorbeeld, wordt door de laborant als eenmalige test meestal eens in de acht uur uitgevoerd. Maar een onlineanalyser voert diezelfde test continue uit, 24 uur per dag en 7 dagen in de week. Hiermee wordt bereikt dat de betreffende proceskwaliteit gegevens continue beschikbaar zijn. Deze vorm van automatisering is binnen de procesindustrie steeds belangrijker geworden. Om te overleven is Automatiseren en optimaliseren vandaag de dag van groot belang.

De specialistische kennis, noodzakelijk voor onderhoud en verbetering van dit soort apparatuur, was in de beginperiode slechts beperkt voor handen. Maar in de loop der jaren hebben mijn medewerkers en ikzelf veel kennis en ervaring opgedaan op het gebied van analyser onderhoud. In samenwerking met verschillende mensen heb ik die kennis op schrift gesteld, waarmee de eerste trainingsdocumenten tot stand zijn gekomen.

Theorie en praktijk in één cursus

In 1997 werd ik overgeplaatst naar de afdeling Reliability waar ik mij wederom met de analysers moest bezig houden. In die tijd werd mij tevens gevraagd om analyser trainingsboeken te ontwikkelen waarmee de training aangaande het vak Online-analysers op de BP Raffinaderij zou kunnen worden verzorgd. Vervolgens kwam ik in 1999 in contact met vertegenwoordigers van het STC waar ook behoefte was om dit vak te gaan doceren, dit in samenwerking met een vakgenoot van de ESSO raffinaderij. In het begin zag het er naar uit dat de cursus slechts een paar keer zou worden gegeven maar dat bleek toch enigszins anders uit te pakken. Na al die jaren is er ook deze keer weer voldoende belangstelling voor de cursus en zijn we medio november met een nieuwe cursus van start gegaan.

Het bijzondere van deze cursus is dat hij is opgebouwd uit een theoretisch en een praktisch deel, wat deze cursus, mede gezien het aanbod, redelijk uniek maakt. Wat betreft water analyses en chromatografie doe ik in deze cursus zowel een stuk theorie als een praktisch gedeelte. Om die reden heb ik altijd behoefte aan praktisch materiaal, waarbij ik tot op heden heb mogen steunen op de analyser-onderhoudsdienst van BP Raffinaderij die onder leiding staat van Anne Venema. Hiervoor mijn dank, maar STC is hier zeker ook erg blij mee.

Bij de uitvoering van de praktijklessen word ik altijd ondersteund door Peter van der Ven, die bij de BP raffinaderij op dit gebied veel werk heeft verricht. We weten uit ervaring dat bij praktijkoefeningen de theorie niet altijd perfect klopt. Ondersteuning van een ervaren medewerker is dan natuurlijk welkom.

Tot nu toe denk ik dat er al meer dan 10 van deze Analyser cursussen zijn gegeven en er blijft nog steeds vraag naar dit soort onderwijs. Daarbij kan worden vastgesteld dat het STC een van de weinige, of misschien wel de enige onderwijsinstelling is die deze cursus op deze manier kan verzorgen. Er zijn overigens wel opleidingen die een gedeelte van dit vak kunnen aanbieden, echter zo uitgebreid en compleet als bij het STC heb ik nog niet bij een collega instelling mogen zien. Wat mij betreft hoop ik nog jaren door te kunnen gaan met deze werkzaamheden, met name omdat ik het altijd leuk werk heb gevonden. Ik probeer nog altijd zo goed mogelijk op de hoogte te blijven van de technische ontwikkelingen zodat ik bijtijds het cursus materiaal kan updaten.

Tot slot, dit onderwijs is vooral gericht op de procesindustrie, hetgeen betekent dat de bedrijven waar deze kennis kan worden ingezet vooral in de Botlek en het Europoort gebied te vinden zijn. Het lijkt dan ook vanzelfsprekend dat deze bedrijven in de toekomst de noodzaak van dit soort onderwijs zullen

blijven steunen, mede omdat het altijd moeilijk is dit soort educatie economisch verantwoord te houden en de noodzaak ervan te rechtvaardigen. Maar de kennis welke studenten vergaren, verdient zich zeker binnen de proces industrie terug.

Arie instrueert twee leerlingen op het STC.

6. Madurodam achter de schermen

Door Klaas Kuipers

Vorig jaar, op 26 september, werd de Seconer-reünie gehouden in Madurodam. Toen ondergetekende vernam waar de reünie plaats zou vinden is er gevraagd of we in de werkplaats en technische ruimten een kijkje konden nemen. Helaas was dat voor een groep niet mogelijk, maar wilde men voor een persoon wel een uitzondering maken. Om de anderen te laten delen hierbij een klein verslagje.

Na de ontvangst met koffie en gebak werd ik om half vier opgehaald door een aardige dame die me meenam naar de werkplaats. Eerst werd het gedeelte bezocht waar de gebouwen werden gemaakt en onderhouden. De schaal is 1:25, maar bij heel kleine onderdelen zoals dakpannen wijkt dat iets af. De oude gebouwen zijn opgebouwd uit een hechthouten frame, met daarop uit hardhout gefreesde

onderdelen gelijmd. Bij nieuw te bouwen huizen gebruikt men kunststof plaatmateriaal dat door een CNC freesmachine wordt bewerkt. Dat houdt in dat er in de computer eerst een freesplan moet worden gemaakt. Het maken van deze tekening(en) duurt langer dan het frezen zelf. Momenteel wordt er gewerkt aan een nieuw model van de Domtoren te Utrecht. Indrukwekkend, want het geheel, inclusief de spits wordt 4,5 meter hoog. Zodra de panelen zijn gefreesd gaan ze naar de afdeling waar ze in de juiste kleur worden gespoten. Daarna kunnen de delen worden gemonteerd.

Schaal 1:25

Van het statische werk gingen we naar de werkplaats voor de bewegende modellen, zoals de treinen en auto's. In het park ligt ongeveer 4,5 kilometer rails waarop diverse treinen steeds onderweg zijn. Een deel van het emplacement loopt door de werkplaats. Daar zijn meerdere opstelsporen waar de treinen 's nachts blijven staan. Het geheel wordt gemonitord en bestuurd door een computer. Van elke trein kan men zien waar die zich bevindt. De bedrijfsuren van de locomotieven worden geregistreerd en er wordt aan gepland onderhoud gedaan. De bedrijfsspanning op het spoor is 30 volt. Als bouw materiaal voor de loc's en de wagons werd vroeger veel messing gebruikt en een grote locomotief weegt ongeveer 30 kg. Nu wordt er veel kunststof en roestvrij staal gebruikt. Dat heeft wel tot gevolg dat er ballast moet worden gebruikt. Anders waaien de wagons van de rails en hebben de locomotieven geen trekkracht.

Er rijdt ook een model van de Thalys. Deze rijdt sneller dan de normale treinen, met gevolg dat bij het stoppen de trein ook verder door rolt. Met het verbouwen van het park kwam men in de knoel met de baanlengte voor de Thalys en was er te weinig lengte om uit te rollen. Ondergronds heeft men toen een geforceerde stopweg voor deze trein gemaakt. De trein wordt "gevangen" door een haakmechanisme en door pneumatiek over korte afstand geremd. Je kunt het proces vanuit de werkplaats volgen. Met een aardige snelheid verdwijnt de trein in de tunnel en wordt daar heel gecontroleerd over een lengte van ongeveer 1 meter stil gezet. Men is ook begonnen aan een model van de Fyra en de kap is al klaar. Maar nu ligt dat project net als in het echt op z'n gat.

De auto's worden op een andere manier aangedreven en bestuurd. Voor de aandrijving beschikt de auto over een 8,4 volt accupakket. Elektronisch wordt een lus onder het wegdek afgetast en zo volgt de auto de af te leggen weg. Op verschillende plaatsen stopt de auto om de accu op te laden. Een paar metalen

platen onder de auto maken dan contact met een paar stiften in het wegdek. 's Nachts staan de auto's ook op een laadplaats. Alles is zelf uitgedacht en gebouwd.

Grote belangstelling had ik voor de schepen. De stilliggende schepen zijn een soort dummies zonder bodem en staan met een stellage op de bodem. De varende modellen hebben een kunststof (ABS) of messing romp. Ze worden aan een soort ketting die over de bodem loopt voortbewogen. Overal in het park ziet men kleine poppetjes. Deels worden die samengesteld van basis eenheden, in model gebracht en dan geschilderd. Om een poppetje natuurgetrouw te beschilderen is een heel karwei en kost veel tijd. Voor het hele fijne werk heeft men penselen met één haar. Helaas was de schilderafdeling al dicht.

Nog een stukje door het park gelopen en gekeken naar de beplanting. Alle planten en boompjes zijn echt en worden zo gesnoeid dat ze klein blijven. Een paar tuinlieden hebben er continue werk aan. Er loopt ongeveer 40 man technisch personeel rond. Een en ander wordt strak geregisseerd, want het park is tegenwoordig het gehele jaar open. Verder organiseert men ontvangsten en rondleidingen. Soms meer dan 300 per jaar. Het totale personeelsbestand varieert met het seizoen. Ongeveer 80 in de winter en 120 in de zomer. De rondleiding heeft ongeveer een uur geduurd en ik heb een hoop interessante dingen gehoord en gezien.

De rest van de dag was ook zeer geslaagd en langs deze weg nogmaals hulde voor de organisatie.

Koos en Truus Boswinkel, samen met Piet Kop en Henk Brongers, rusten uit na een wandeling door het prachtige park Madurodam.

Dat het belangrijk is om als je een dagje ouder wordt een beetje in beweging te blijven is geen punt van discussie meer.

“Niet achter de geraniums gaan zitten hoor, maar actief blijven” wordt er dan gezegd.

7. Met de riemen die je hebt...

Rob van Breda

Het is echter een héél ander verhaal om dat dan ook dagelijks in praktijk te brengen. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak zeg maar. Vooral mannen schijnen het lastig te vinden om uit de makkelijke stoel te komen om de daad bij het woord te voegen. De kritische schrijfster Yvonne Kroonenberg schreef al eens een boekje met de veelbetekenende titel “Het zit op de bank en het zapt.....” en ik moet eerlijk bekennen dat ik me daar wel een beetje in herken.

Lekker onderuit gezakt met een drankje en een zak chips onder handbereik. Dat voelt best lekker. Tegelijk bekruipt mij dan het soort gevoel dat ik nog wel van vroeger ken. Het is hetzelfde gevoel dat je ooit had als je aan het spijbelen was. Je genoot er wel van maar tegelijkertijd was er een hinderlijk stemmetje in je dat zei dat er eigenlijk iets niet in de haak was. Ik probeerde dat stemmetje soms zonder al te veel succes de mond te snoeren met de gedachte dat het mijn Hollandse calvinistische inslag wel zal zijn die opspeelt (gij zult werken in het zweet uwer aanschijns of woorden van die strekking), maar het is me nog nooit echt gelukt.

Toch schijnt het te kunnen. Er zijn op deze wereld massa's mensen die dagenlang volmaakt gelukkig in de schaduw van een palmboom kunnen zitten zonder last te hebben van stemmetjes. In de Caribean kom je ze nogal eens tegen. Ik ben jaloers op ze, maar weet tegelijkertijd dat ik als Noord Europeaan uit een andere houtsoort ben gesneden en iets zal moeten doen voor m'n gemoedsrust. Onze bedrijfsarts Eric zei het vroeger ook al als je weer eens rugpijn had. “Blijven lopen, want een mens is gemaakt om te bewegen”. Nu weet ik ook wel dat wij dat standpunt toen niet helemaal vertrouwden omdat het gunstig was voor onze werkgever en niet voor ons, maar achteraf denk ik (met de kennis van nu, zeg maar...) dat hij daar gewoon gelijk in had. Het is beter voor een mens om regelmatig te bewegen en het liefst daarbij wat zweetdruppels te produceren. De vraag is echter hoe? Je wilt toch het liefst het nuttige en het aangename combineren.

Je kan natuurlijk naar een sportschool gaan om daar tegen betaling te gaan zitten fietsen in de zweetlucht van een peloton medeslachtoffers en dat dan ook nog zonder een meter vooruit te komen. Dat is niks voor mij. Als ik ga fietsen dan is het in de frisse lucht. Dat is gratis en je ziet nog eens wat. Alhoewel, door leeftijdgenoten wordt je vandaag de dag dan al weer snel aangekeken als iemand die niet helemaal meer van deze tijd is, want als je tegenwoordig geen elektrische fiets hebt tel je niet meer mee. Steeds vaker zie ik gepensioneerden met een fiets met zo'n accu op de bagagedrager. “Goh,

lekker hoor, net of je onder het rijden een zetje in je rug krijgt”. Ja dat zal allemaal wel, maar zelf beweeg je daardoor voor geen meter meer en erger nog, het doet niets voor je conditie.

Al zoekend op het internet stuitte ik eens op een

Engelse site waar men punten toekende aan allerlei bewegingssporten. Hoe meer punten hoe meer spieren je gebruikte en hoe beter het voor je is. Lopen, fietsen en tennissen scoorden niet slecht, maar tot mijn grote vreugde bleek roeien het hoogste te scoren! Daarbij gebruik je kennelijk de meeste spieren. Nu had al ik eens eerder een roeiboot gehad samen met mijn dochter. Een kruising tussen een wherry en een skif. Hij hing aan het plafond van onze garage en op een klein karretje nam ik hem dan achter de fiets mee naar het water. Die boot roeide fantastisch maar het bleek door de jaren heen toch teveel gedoe om hem in en uit het water te krijgen en bovendien kan zo'n boot gemakkelijk omslaan. Iets dat mij een keer overkwam in maart in steenkoud water. Niet helemaal ongevaarlijk dus. Na een jaar of tien hebben we het bootje verkocht.

Je kunt natuurlijk ook lid worden van een roeivereniging maar dan vaar je op vast afgesproken tijden, ben je afhankelijk van anderen en op de afgesproken tijd blijkt het dan net slecht weer te zijn. Het leek mij ideaal om gewoon een stukje te kunnen gaan roeien als je daar zelf zin in hebt of gewoon als het eens een mooie dag is. En dat dan het liefst het hele jaar door, want ook 's winters heb je soms prachtige dagen. Je zou dan zonder al te veel gedoe het water op moeten kunnen. Op zoek dus naar een geschikte roeiboot. Maar dan wel een die goed roeit, dus één met een zo lang mogelijke (smalle) waterlijn en toch voldoende breed zodat ze niet zo snel om zal slaan. Via marktplaats vond ik na lang zoeken uiteindelijk een geschikte boot. Het bouwjaar was 1972 maar voor een goed gebouwde boot maakt dat niks uit.

Haar voorgeschiedenis bleek een verhaal apart. Ze was ooit gebouwd door een van de beroemde werven in Marblehead, Massachusetts aan de Amerikaanse oostkust en was als bijboot, aan dek van een zeiljacht overgestoken naar Europa. Als zodanig had ze veel havens rond de Middellandse zee gezien en was daarna met haar vorige eigenaar naar Nederland gezeild. Om de een of andere reden werd ze niet mee verkocht toen hij zijn zeiljacht van de hand deed en zo belandde ze bijna in zijn tuin als plantenbak. Gelukkig klikte het een beetje tussen hem en mij en werden we het al gauw eens over de prijs. Hij was blij dat de boot een goede bestemming had gekregen en ik blij dat ik een goede boot had gevonden. Een bootje dat is ontworpen om echt lekker licht mee te kunnen roeien is een plezier om mee te varen.

Eenmaal thuis, heb ik haar voorzien van een nieuwe stootrand en inmiddels heeft ze een ligplaats gekregen op een plankier achter in de haven van Brielle. Vijf minuten fietsen van ons huis. Als het een beetje geschikt weer is, dan ben ik in tien minuten op het water. Met wat

moeite zou je de boot nog wel om kunnen laten slaan maar dan moet je wel heel stom doen. Als je geen gekke dingen doet, vind ik haar stabiel genoeg om er ook in de winterdag verantwoord mee te kunnen gaan varen. Het hele jaar door het water op kunnen als het jou uitkomt.... Het doel was bereikt! Ik draag 's winters voor de zekerheid wel een opblaasbaar zwemvest.

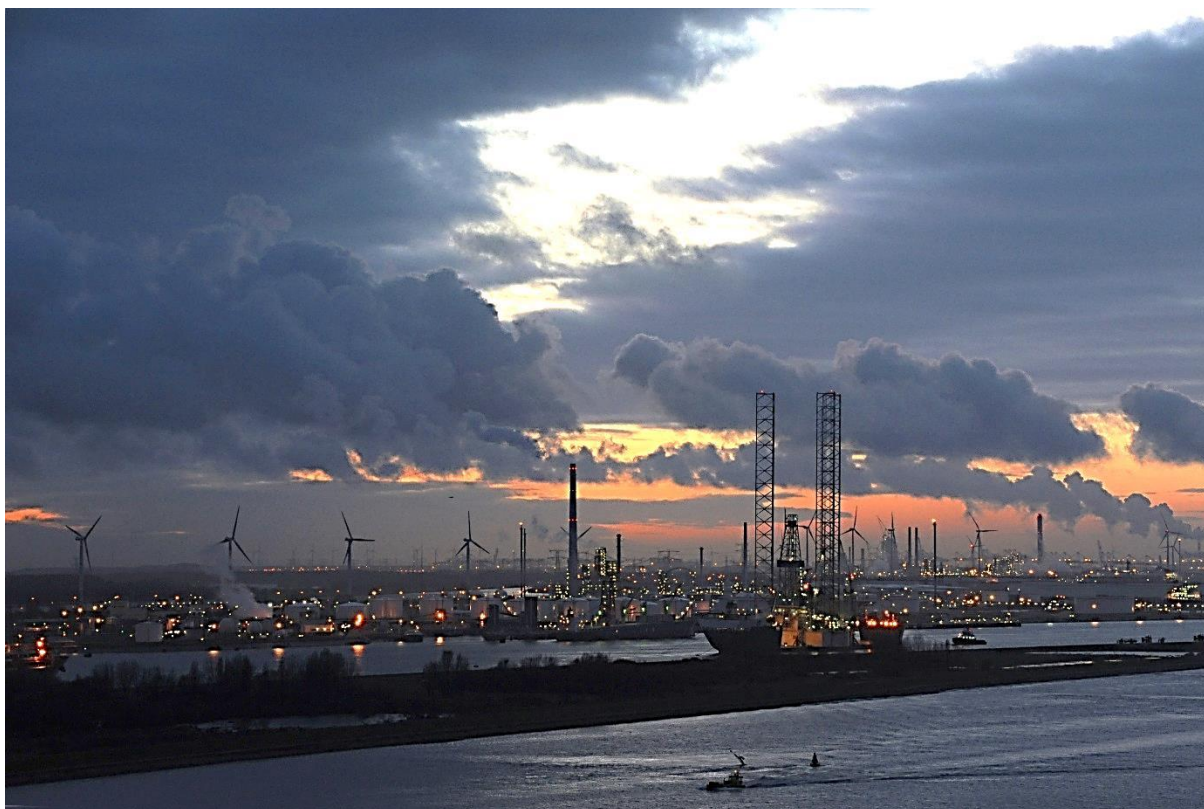
Om te leren roeien hoef je niet echt lessen te volgen. In het begin is het misschien even wennen en zit je wat te stuntelen met de riemen, maar je kunt het allemaal in je eigen tempo doen en op het water ben je vrij om aan te klooiën zoals het je zelf uitkomt. Vaak roei ik de haven uit en maak dan een tochtje rond het eiland dat in het Brielse meer ligt. In circa anderhalf uur ben je dan weer terug. Nauwelijks moe maar verfrist en tevreden kom je dan weer thuis. Het is leuk om je directe omgeving eens vanuit een heel ander perspectief te kunnen bekijken, namelijk vanaf het water. Je kunt zo ook

gemakkelijk een praatje maken met de wat kleurrijkere types op het water. Bijvoorbeeld de jongens die het hele jaar door op hun bootje leven. Dat levert altijd mooie verhalen op. Vissen kan uiteraard ook maar daar ben ik niet zo van.

Een tijdje terug ben ik eens wat verder van huis gegaan. Eerst een keer naar Zwartewaal en daarna een keer naar Heenvliet gevaren. Dan moet er niet teveel wind staan want anders is het te zwaar. Je bent dan wel een middag

onderweg en je komt thuis met een verse blaar in je handen die na een paar dagen eelt wordt. Je voelt ook je schouders wel een beetje maar daar was het immers om te doen? Inmiddels heb ik een oud trailertje op de kop getikt en opgeknapt want het lijkt me leuk om ook eens ergens anders te gaan roeien en die omgeving eens vanaf het water te verkennen. De Bergse plas of zo. Voor de kosten hoef je het allemaal niet te laten. Kleine bootjes zijn tegenwoordig niet zo veel meer waard en voor zo'n honderd euro heb je al voor een heel jaar een plekje.

Oud-collega Maarten van den Berg woont in Maassluis in een appartement op de negende etage. Hij kijkt uit over de Waterweg, het Calandkanaal en de industrie van het Europoort gebied.

De Seconer redactie ontving van hem bovenstaande foto die we u niet willen onthouden.

Voor zover we het kunnen vaststellen is de schoorsteen in het midden van de foto en onderdeel van de Q8-raffinaderij. Helemaal rechts op de foto menen we de FCCU-schoorsteen van BP Raffinaderij Rotterdam te ontdekken.

We bedanken Maarten voor de prachtige foto en menen dat zijn inzending navolging verdient.

8. Nog meer schrijvers bij Seconer

Door Piet Bout

Dat zich onder het personeel van BPRR veel creatievelingen bevinden wist u natuurlijk al. Dat die creativiteit zich na pensionering niet laat afremmen tot het doelloos achter de geraniums zitten, dat hebben we de afgelopen jaren bij herhaling mogen ervaren.

Zo kon u in onze vorige twee uitgaven lezen dat Petra Hoks zich met succes gestort heeft op het schrijven van verhalen hetgeen uiteindelijk weer resulteerde in een alleraardigst boekje met de titel "De Schipbreuk". Inmiddels heeft zich een tweede auteur gemeld.

We hebben het dan over Cees Beukers die ons er onlangs aan herinnerde dat hij een tijd actief is geweest als medeschrijver en hoofdredacteur van het personeelsblad van de raffinaderij, naar we ons menen te herinneren met de naam "Tussen de leidingen".

Vervolgens vertelt Cees ons; "Tijdens mijn Nerflex tijd ben ik niet gestopt met schrijven en inmiddels is mijn 1e boekje met korte verhaaltjes bij uitgeverij U2pi en Bruna verschenen. Zoals je ziet is dus niet alleen Petra Hoks doorgedaan met haar hobby maar ook ik en wie weet wie er nog meer zullen volgen.

Mijn boekje bevat korte verhaaltjes en gedichtjes. Soms heel serieus, zoals een gedichtje over iemand in een verzorgingshuis (vreemde ramen) en soms vette onzin (drie sprookjes voor het slapen gaan 32+). En dan bevat het ook nog het antwoord op de vraag: 'wat was er eerder de kip of het ei'."

Cees heeft het boekje de titel gegeven:

Oude tantes moet je altijd helpen als ze erom vragen.

Het boekje is de eerste in de serie: "De verhalen van mijn tante To". Deel twee heeft hij klaar, die gaat binnenkort ter goedkeuring naar de uitgever. Cees werkt momenteel ook aan een SF boek dat hij naar verwachting over een maand of drie, vier klaar heeft. Ook deel twee in de SF reeks staat op stapel maar dat zal nog wel een jaartje duren. "Ik heb het gewoon te druk met andere leuke dingen sinds ik niet meer werk" aldus Cees.

9. Denk hier maar eens over na

Bij de kassa van een supermarkt stelt de jonge caissière aan een oudere vrouw voor dat zij voortaan haar eigen boodschappentas meebrengt in plaats van een plastic tas te kopen.

“Want plastic tassen zijn niet goed voor het milieu”, zo zegt de caissière.

De vrouw verontschuldigt zich en legt uit: “Wij hadden dat groene gedoe niet toen ik jong was”, waarop de caissière antwoordt:

“Ja, dat is nou juist ONS probleem vandaag de dag, JULLIE generatie maakte zich niet druk om het milieu te sparen voor de toekomstige generaties.”

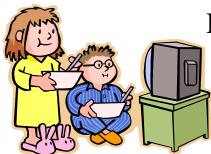
Ze heeft gelijk, onze generatie had dat groene gedoe niet. We hadden melk, frisdrank en bier in flessen die we leeg en omgespoeld naar de winkel terug brachten. De winkel stuurde ze dan terug naar de fabriek waar ze werden gesteriliseerd en opnieuw gevuld. Wij deden echt aan recycling, maar dat groene gedoe kenden we niet.

Wij liepen trappen op, omdat we niet in elk gebouw over een roltrap beschikten.

Wij liepen naar de Supermarkt en stapten niet elke keer in een 300 pk machine wanneer we twee blokken verder moesten zijn. Maar ze heeft gelijk, wij hadden dat groene gedoe niet in onze tijd.

Babyluiers gingen in de kookwas omdat wegwerpluiers niet bestonden. We droogden onze kleren aan de lijn en niet in een energieverslindende machine die continu 2000 watt verbruikt. Wind- en zonne-energie droogden onze kleren in die dagen.

Kinderen droegen de afdankertjes van oudere broers en zussen en kregen geen gloednieuwe kleren. Maar de jonge dame heeft gelijk, wij hadden dat groene gedoe niet.

In onze tijd hadden we misschien één televisie of radio in huis en niet één op elke kamer. De TV had een klein schermje ter grootte van een zakdoek en niet een scherm ter grootte van de bijenkorf. Omdat we geen elektrische apparaten hadden, werden in de keuken de gerechten met de hand gemengd en geroerd.

Wanneer we een breekbaar object per post moesten versturen verpakten we dat, ter bescherming, in een oude krant en niet in piepschuim of plastic bubbeltjes folie. In die tijd maaiden we ons gazon met een apparaat zonder motor, we gebruikten een maaier die functioneerde op menselijke kracht. We sportten door te werken en hoefden niet naar de fitnessclub om op elektrisch aangedreven loopbanden te gaan rennen.

Maar ze heeft gelijk, die jonge caissière, wij hadden dat groene gedoe niet.

Als we dorst hadden dronken we water uit de kraan in plaats van uit een fles die we na 30 slokken weggooien. We vulden zelf onze pennen met inkt in plaats van elke keer een nieuwe pen te kopen. We vervingen de mesjes van een scheermes in plaats van het hele ding weg te gooien, alleen omdat het mesje bot is, maar wij hadden dat groene gedoe nog niet.

Mensen namen de trein of de bus en kinderen liepen of fietsten naar school. Hun moeder functioneerde nog niet als 24-uurs taxidienst. We hadden één stopcontact per kamer en niet een heel arsenaal aan stekkerdozen en verlengsnoeren om een dozijn apparaten van stroom te voorzien.

Om contact met anderen te kunnen leggen of om te weten waar de dichtstbijzijnde pizzatent zich bevindt, hadden we geen gadgets nodig om een signaal op te vangen van een satelliet die 2000 mijl verderop in de ruimte hing.

Maar is het niet in-en-in triest dat de huidige generatie klaagt over hoe verspillend wij ‘oudere mensen’ waren, gewoon omdat wij dat groene gedoe niet hadden in onze tijd?

10. De Boerenhoek

Is Pernis nog een goudmijn?

In 1929 lag het dorp Pernis in de zogenoemde Boerenhoek, een afgelegen landbouwgebied met boerenhofsteden. Rotterdam was alleen per boot bereikbaar. In dat jaar werd toestemming gegeven voor de bouw van de eerste petroleumhaven. Vijf jaar later had Rotterdam de zelfstandige boerengemeente Pernis geannexeerd en stond op de oude landbouwgrond een olieraffinaderij van Koninklijke Shell die zou uitgroeien tot de grootste ter wereld.

Met de bedrijven van Shell Chemie werd het een gigantisch industrieel complex. Terwijl andere complexen in recessies moeite hadden de concurrentie bij te benen en vaak met hun bedrijf ten onder gingen, bleef Shell Pernis het neusje van de zalm van de Nederlandse economie. Het was een kapitaalintensieve goudmijn die bijna ongevoelig was voor de hoogte van de lonen in Nederland. Het zat in een concern dat zo gediversifieerd was dat als de winst niet werd behaald met het winnen van olie (upstream) die wel werd gecompenseerd door het raffineren of verkopen van de eindproducten (downstream).

Per dag bewerkt de raffinaderij nu 404 duizend vaten olie van 159 liter. Daarmee is Shell Pernis echter allang niet meer de grootste ter wereld. In Azië en Zuid-Amerika zijn nieuwe raffinaderijen gebouwd die tussen de 600 duizend en 1 miljoen vaten olie per dag kunnen verwerken, zoals de Jamnagar Raffinaderij in Gujarat (India). Met 3000 hectare is die zo groot als een derde van het totale Rotterdamse havengebied. In de top zes staan ook drie raffinaderijen in Zuid-Korea, een in Singapore en een in Venezuela. Pernis haalt de top tien niet eens meer. Er zijn er zelfs zoveel gekomen dat sprake is van een overcapaciteit, waardoor de winstmarges op het raffineren van olie flinterdun zijn geworden.

Total rekende onlangs voor dat de winst op het raffineren van een ton olie is gedaald van 50 dollar in 2012 tot nog maar 10 dollar eind 2013. De winst van Total daalde in het derde kwartaal van 2013 met een vijfde, net als ExxonMobil. Koninklijke Shell moest het zelfs met een derde minder doen. De overcapaciteit gaat gepaard met een daling van de vraag naar olieproducten door de lage economische groei en de stijging van de duurzame energiebronnen, al is hun aandeel beperkt. Sinds 2008 is de vraag naar ruwe olie in Europa afgenomen met twee miljoen vaten per dag, veel meer dan de capaciteit is gedaald. Die capaciteitsdaling wordt dubbel en dwars gecompenseerd door de nieuwbouw van megaraffinaderijen in de rest van de wereld. In 2013 groeit de raffinaderijcapaciteit wereldwijd alleen al met 1,3 miljoen vaten per dag, waarvan meer dan de helft in China. Oliemaatschappijen rest niets anders dan raffinaderijen af te stoten, zoals ExxonMobil al aankondigde bij de presentatie van de derdekwartalcijfers 2013.

Misschien wordt Pernis ooit weer een Boerenhoek.

Bron: Peter de Waard, "de Volkskrant"

Een anekdote

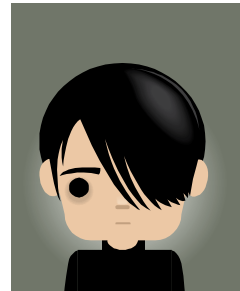
Een ieder van ons heeft na vele jaren raffinaderij ervaring wel eens iets grappigs of belangwekkends meegemaakt. Meestal verdwijnen die gebeurtenissen in de vergetelheid. Bij de samenstelling van het boek "Tussen Koken en Kraken" stonden de samenstellers versteld van de vele verhalen die spontaan over tafel gingen.

De redactie wil die verhalen niet verloren laten gaan. Daarom het verzoek; heeft u ook een ervaring die het vermelden waard is, laat het ons weten.

Deze keer twee ervaringen, opgetekend door Bas Roos.

11. De pruik van Jan

Het zal omstreeks 1973 geweest zijn, na mijn vakantie loop ik voor aanvang van het werk in de werkplaats tegen een vreselijk bruin verbrande figuur met een imposante kop met gitzwart haar aan. "Moggé" zeggen wij tegen elkaar en ik denk, zeker een nieuwe Spaanse gastarbeider en loop door om de permits op te halen. "Hallo Bas" hoor ik dan en aan de stem herken ik de Don Juan, onze Jan Falandt. In dat jaar gaat hij naar Milaan voor de Europa Cup wedstrijd van Feyenoord tegen Celtic, uiteraard met de pruik op. Echter, bij de eindstand van 3-1 en dus bij het behalen van de cup, werd de pruik in een grote zwaai van vreugde het publiek in gegooid. Later gaf Jan als excuus aan dat het tijdens de zomerse dagen toch al geen pretje was om met dat tapijtje op zijn hoofd te lopen.

Zwemmen

In de vroege dagen van de raffinaderij toen alles nog niet zo gestructureerd was en er nog koppelbaas figuren rondliepen was mijn onderhoudspersoneel wel eens zoek. Als het warm was werd er nog wel eens een biertje gehaald bij de patattent om de hoek of men lag ergens tegen de binnenzijde van een tankdijk heerlijk te zonnen. Tijdens een van mijn rondjes langs de in uitvoering zijnde werkzaamheden was het weer eens zover, geen mens te zien op de plek waar ze moesten zijn. Het was toen nog een kleine plant en ik zag boven op de koelwater torens iets bewegen. Toen ik daar boven kwam viel mijn mond open van verbazing, vier of vijf man in hun blootje zwemmend in de retour verzamelbak. Ik begroette hen met "Goede middag heren hoe gaat het". Tot m'n stomme verbazing kreeg ik te horen, "Nou wel goed hoor, kom er ook in joh".

12. Tussen licht en donker (24)

Door Nico ter Horst

Beter dan goed

In de vorige aflevering ging het om moderniseren, het zou nog beter kunnen. IJmuiden was toen 's Rijk sterkste kustverlichting. Het elektrische bliksemlicht kon naar believen in sterkte worden verdubbeld door grotere koolspitsbooglampen in de dubbeloptiek te plaatsen, zodat 30.000.000 kaars werd bereikt. Van verschillende kanten werd de vrees uitgesproken dat het verblindende licht de bestaande lichten te veel zou overheersen, waardoor een groot gevaar kon ontstaan.

Teneinde vast te kunnen stellen of de grote lichthoeveelheid inderdaad een reëel gevaar opleverde, werd er met het gas-transportstoomschip de *Amsterdam* een tocht op de Noordzee gemaakt om te onderzoeken of die vrees gegrond was. Het onderzoek werd geleid door de inspecteur-generaal van het loodswezen en nog een aantal deskundigen.

Hier onder volgt een stukje uit het verslag van het onderzoek.

Met de meeste bereidwilligheid werd aan de correspondent van de NRC toegestaan die interessante tocht mee te maken en werden alle gevraagde inlichtingen verstrekt.

Zowel met het 15 miljoen als met het 30 miljoen kaarsenlicht werden proeven genomen. De verwisseling duurde enkele seconden te lang, maar na meerdere oefeningen kon dat bezwaar worden opgeheven. Er werd tot ongeveer 10.000 meter uit de kust gestoomd en daarna gekeerd om langs de brulboei de haven van IJmuiden te bereiken.

Duidelijk werd wel hoe enorm de verbetering van het licht was en tevens bleek, dat de hoogte van het licht ruim voldoende was om de bliksemflitsen over andere geleide vuren te doen gaan, zodat ze tot hun volle recht bleven komen.

Een sterker licht wordt langs de kust van Europa niet aangetroffen, wel een van gelijke sterkte aan de mond van de Gironde in Frankrijk.

Tegelijk met het ontsteken van dit licht op 1 april 1909 werd het lage licht gewijzigd.

Het bovenstuk van deze gietijzeren toren werd overgebracht naar Vlieland waar het nu nog steeds dienst doet als vuurtoren.

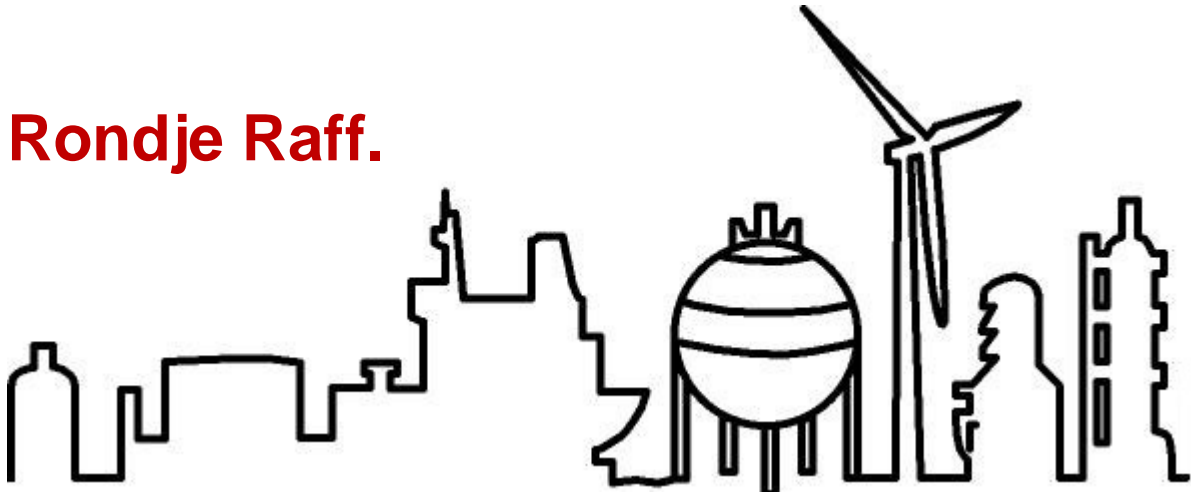
Wordt vervolgd.

Bron: vuurtorens R. van der Veen

De lage vuurtoren van IJmuiden

13. **Rondje Raff.**

Storm raast over BPRR

De extreme wind die op 28 oktober rond 10.00 uur in de ochtend aanwakkerde tot windsnelheden boven de 120 km/uur heeft op de raffinaderij voor ernstige overlast gezorgd. Binnen de TAR-area op het FCCU complex is uiteindelijk een tent bezweken onder de extreme wind en stortte binnen enkele seconden ineen. Snel handelen heeft in dit geval persoonlijk letsel voorkomen. Ook zijn de werkvergunningen op dat moment ingetrokken en was het werken op de gehele raffinaderij niet meer toegestaan.

Het personeel van de ETP en gasbollen is op dat moment geëvacueerd naar het Admingebouw en de medewerkers van de TAR zijn ondergebracht in de kantine van de contractors. De reeds aanwezige

gezamenlijke brandweer heeft op dat moment assistentie verleend bij de zorgelijke situatie rondom de TAR-tenten.

Na het incident met de TAR-tent is het BPRR noodplan in werking getreden en is het zogenaamde IMT (Incident Management Team) en IBT (Incident Bestrijdings Team) operationeel geworden. Deze twee overlegstructuren zorgen onder andere voor het managen van de crisis en het nemen van de juiste (operationele) beslissingen ten einde persoonlijk letsel te voorkomen en de mogelijke (economische-) schade te beperken.

In de loop van de ochtend nam de windsterkte ietwat af waardoor de situatie zich op en rond de raffinaderij stabiliseerde en verder gevaar uitbleef. Na een eerste inspectie werd al snel duidelijk dat de units geen ernstige stormschade hadden opgelopen. Wel zijn alle steigers onveilig verklaard en zijn de keuringskaarten omgedraaid.

Toen rond de klok van 14.00 uur de windkracht verder afnam is er een begin gemaakt met de inspectie van de overige vier tenten om deze uiteindelijk open te stellen voor de contractors. Dit proces is nauwlettend uitgevoerd om de gevolgen van de stormschade aan de tenten goed

in kaart te brengen. Na half vier is de eerste tent vrijgegeven en konden persoonlijke bezittingen weer worden bereikt. Uiteindelijk zijn rond 18.00 uur de lockers binnen de restanten van de ingestorte tent vrijgegeven en mochten de contractors onder persoonlijke begeleiding naar hun spullen. Ook is het IMT en IBT opgeheven en de afhandeling overgedragen aan Operations en de TAR-organisatie.

In de avond is verder gewerkt aan het ontmantelen van de getroffen tent, het vrijmaken van het TAR Safety Center en de Alky vergaderlocatie om plaats te maken voor vervangende lockers. Op dinsdag 29 oktober konden alle werkzaamheden weer normaal worden uitgevoerd. Ook zijn de TAR area's vrijgegeven en kon het werk op de ETP en gasbollen worden hervat.

BPRR Pernis in de aanbieding

Middels Intranet werd het BPRR personeel op 23 december 2013 geïnformeerd over de mogelijke verkoop van de Pernis locatie. De directie stelt dat ze een strategische visie op de Pernis locatie heeft ontwikkeld en vanuit deze achtergrond een onderzoek is gestart naar de mogelijke verkoop van de Pernis locatie. Het onderzoek bevindt zich in een oriënterende fase waarvan de uitkomsten en beslissingen niet eerder verwacht worden dan op z'n vroegst juni/juli 2014. De BPRR directie stelt dat deze strategische visie het resultaat is van zorgvuldige afwegingen, waarbij ze zich realiseert dat dit een belangrijke beslissing is voor BPRR.

”Wij geloven dat dit voornemen om over te gaan tot verkoop, het juiste is voor BPRR en ook past binnen ons STEPS programma. Wij realiseren ons in hoge mate dat dit een impact heeft voor een aanzienlijk aantal mensen waarbij we aan de andere kant vertrouwen hebben dat dit voornemen ons uiteindelijk toe zal laten focussen op onze core-business en hiermee de concurrentiepositie van BPRR te versterken” aldus de directie in haar mededeling.

Toen Aad van Biezen eind december 2006 vertelde dat hij aanvankelijk voor drie maanden naar Senegal zou vertrekken, beloofde hij over zijn Afrikaanse bevindingen in Seconer-nieuws te gaan schrijven.

Door het ontbreken van internet ter plaatse was Aad aangewezen op pen, papier en postzegel. Het schrijven bleek hem heel vlot af te gaan, soms ontvingen we een dikke enveloppe met wel 20 dichtbeschreven kantjes, er viel véél te beleven in Senegal!

Als “mensen-mens” en goed observator heeft van Biezen in de afgelopen Zeven jaren ons met zijn brieven een aardige inkijk verschaft in het dagelijkse leven van de doorsnee Senegalees.

In deze 26e aflevering vertelt hij over de gevolgen van de vele verkeersongevallen die hij in zijn directe omgeving meemaakt. Ook vertelt hij over de stuitende “opvang” van weeskinderen in dit land en over watertekort en muggen te veel.

14. Brieven uit Senegal 26

Door Aad van Biezen, Toubacouta

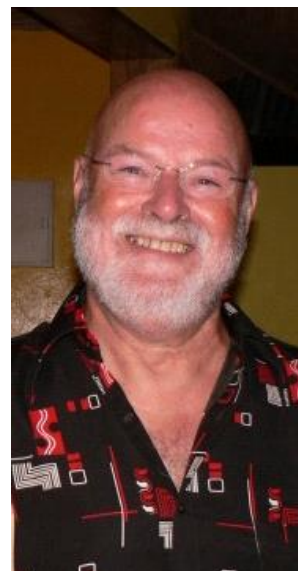
Beste collega's,

Een paar maanden geleden is mijn vrouw Yayi hard onderuit gegaan achter op de scooter bij haar broer Babacar. Yayi heeft nog steeds pijn in haar rechter been en heup. Babacar liep al een beetje mank maar nu nog meer.

Weeskind

In het chaotische verkeer worden door taxichauffeurs vaak onverantwoorde risico's genomen. Zo kostte onlangs een frontale botsing van een taxi aan alle acht inzittenden het leven. Ik zou het voorval misschien al vergeten zijn als deze geen gevolgen voor de tante van Yayi zou hebben gehad. Soms gebeuren er hier dingen die je niet zelf kan verzinnen, zoals bijvoorbeeld het volgende verhaal.

De zoon van tante Auwa is met zijn jonge vrouw naar Frans sprekend Europa vertrokken om rijk te worden, zoals hij zelf zei. Maar vóór zijn vertrek heeft hij eerst nog even een vriendinnetje zwanger gemaakt. De baby is inmiddels geboren en tante Auwa is al bij moeder en kind op bezoek geweest. Het noodlot wil dat de moeder van dit kind één van de acht slachtoffers in de taxi was. Op de begrafenis van de jonge moeder kreeg tante Auwa plotseling de baby met wat kleertjes in de handen geduwd. De familie van de baby wilde er niet voor zorgen.

Een veel voorkomend verkeersbeeld in Senegal.

Tante woont in het familiehuis van Yayi bij haar moeder. Ze is de tweede vrouw van een echtgenoot die in een goed huis in Dakar woont. Ze heeft geen baan en geen geld. Haar man geeft minimaal want ook hij heeft geen baan maar wel twee vrouwen en een zestal kinderen, de gek! Om voor deze baby melkpoeder en de overige behoeften te kunnen kopen gaat ze bij de burens langs om te bedelen. Ook deze mensen kunnen eigenlijk niks missen en geven dan maar 25- of 100 CFA, wat overeenkomt met 4 of 15 Eurocent! Maar kruimels zijn ook brood. Dat is nu de taak van tante Auwa (Eva) geworden, die nu 60 jaar is, om deze baby groot te brengen.

Als niemand van de familie iets voor een wees wil- of kan doen, kunnen ze het kind weg doen bij “een soort van geestelijke” die zich bezig houdt met dit soort kinderen. Hij investeert niets in deze kinderen behalve onderdak, één keer per jaar een T-shirt en een broekje, niets méér. Als ze kunnen lopen worden jongentjes vanaf zo’n drie-en-een-half jaar de straat opgestuurd om te bedelen. Je ziet honderden van deze zwaar vervuilde jongetjes door de stad zwerven. Alles wat je kwijt wilt accepteren ze op een klein plastic schaalje. Klontjes suiker, stukjes brood, ongekookte rijst en bovenal kleingeld.

De kleintjes van drie, vier, vijf en zes jaar staan onder leiding van een jongen van zeven of acht jaar. En alles wat ze ophalen pakt hij direct weer af want als hij thuis komt met te weinig eten of geld dan krijgt hij slaag en geen eten. Dus eigenbelang eerst en hebben de kleintjes onvoldoende opgehaald dan ondergaan ze hetzelfde lot. Deze organisatie van Moslim “Geestelijken” hebben honderden kinderen onder hun beheer en ze zijn erg rijk geworden door dit kindermisbruik.

Mijn vriend Willem zegt me “We moeten deze arme stakkers niets geven dat klinkt cru, maar elke cent die we geven houdt dit verfoeilijke systeem in stand. Wees hard en geef niks!” Het is een hartverscheurend dilemma om deze vieze, vuile, ongewassen jongetjes niet iets toe te stoppen. Dus wat ik nogal eens doe; ik koop een doos suikerklontjes en deel die dan uit. Geef je aan drie jongetjes wat, het zijn net mussen, zó staan er 20 te vechten om twee of drie klonten. Ik koop ook wel eens een heel stokbrood met warm schapenvlees, laat dat in stukken snijden en verdeel dat onder de kleintjes. Yayi houdt toezicht dat de groteren het niet afpakken van de kleintjes.

Aan haast iedereen heb ik gevraagd “Waar zijn toch de weesmeisjes?” Ik zie er niet één lopen bedelen! Worden ze verkocht? Worden ze geadopteerd door de Europese kerken die ze weer tegen

hoge kosten afstaan aan adoptie ouders? Niemand zegt iets te weten. Ik vind het misdadig, naar maar waar!

Water en elektriciteit

Water uit de kraan en elektriciteit uit het stopcontact is in Senegal geen vanzelfsprekendheid. Momenteel is het de droge tijd en leidingwater is van levensbelang. Thuiskomend uit Dakar hoorde ik van Yayi dat er al zes dagen geen druppel leidingwater is binnen gekomen en nog steeds niets. De hoofdpomp van het waterleidingbedrijf is stuk, er zijn geen onderdelen en het geld is op dus een groot probleem.

We kopen water bij de “waterman” die met een ezelkar langskomt, hij koopt het water in naburige dorpjes die nog wel water hebben. Hij moet daar vóór vijf uur in de ochtend zijn en zich door 10-tallen vrouwen heen worstelen om bij de kraan te komen. Deze dames die kilometers zijn komen lopen zijn niet voor de poes. Ze hebben hem met hun gele kunststof containers op z'n kop geslagen, echt geen lolletje. Moet hij maar niet vóórpiepen, hij is wel beledigd want hij is een man en staat in zijn recht vindt hij!!

Ik heb het geluk dat ik een citerne (water reservoir) heb laten bouwen, een soort watertorentje met twee plastic reservoirs van elk 1000 liter. De citerne bevat geen drinkwater maar douche- en waswater en ook om mee te koken en dergelijke. Het drinkwater van de waterverkoper gaat door een speciaal waterfilter die het bacterievrij maakt en het water een smaak geeft gelijk aan origineel mineraalwater. Zo nu en dan krijgen we wat waterdruk op de leiding als de noodpomp van het waterleidingbedrijf het weer even doet, dan vult de watertoren zich weer bij.

De citerne met douche en waswater.

Omdat douchen te veel water kost wassen we ons nu op een manier die ik me nog wel uit mijn kindertijd herinner. Met een emmer water en een plastic mok de doucheruimte in, inzepen en met water plenzen. Als kind stond je te bibberen als een rietje in de kouwe keuken, hier is het zo warm dat je na afdrogen nog klam blijft van de transpiratie, daarom douche ik wel een paar keer per dag.

Het is nog vervelender als in deze semi-waterloze periode van droogte ook nog eens de elektriciteit uit valt waardoor het stroomaggregaat weer uren in de tuin staat te ronken. Je moet dit niet opvatten als klagen, maar gewoon als constatering van feiten die ik je niet wil onthouden, begrijp je? Op dit moment is het in Toubacouta flink warm, overdag 37 °C. en 's nachts 23 °C. In Dakar, de stad waar de regering en de rijken wonen heb je een aangename verkoelende zeewind hier in Toubacouta hebben we muggen, kleine snelle ettertjes die “Moet-Moet muggen” genoemd worden en die we bestrijden met veel en vaak anti-mug smeren. Dit hoort allemaal bij het leven in Senegal.

Groeten van Aad van Biezen.

PS: Een kaart of een briefje aan het onderstaande Nederlandse adres wordt naar mijn Afrikaans adres doorgestuurd. U begrijpt dat een reactie van een oud collega uit Nederland hier erg op prijs wordt gesteld. Op een SMS reageer ik meestal per omgaande.

A.N. van Biezen,
p/a Oosterheem 30, 9531 LB Borger (NL)
Tel.: 0221763467964 (t.b.v. SMS)

15. Personalia

Met Pensioen :

November 2013	P. van Heest
December 2013	D.J.M. Wortelboer H.J.M. Ruhl J.H. Vermeeren C. Vos C.W. Beukers H.J. Lemke J.J. Bos
Januari 2014	A. Verhoek C.O. van Zuilen F.J. Dijkshoorn J.L.G. Spruit J. de Vries J. Schokker F.J. van Rijst

Overleden :

16 oktober 2013, de heer J. Stooker, in de leeftijd van 76 jaar.
15 november 2013, de heer. G. Rombeek in de leeftijd van 86 jaar.
24 november 2013, mevrouw. J. Westerman-Morauw in de leeftijd van 82 jaar.
16 december 2013, de heer P. Bourguignon, in de leeftijd van 85 jaar.
2 januari 2014, de heer J.W.G. Kreukniet, in de leeftijd van 67 jaar.

seconer

De volgende *Seconer-nieuws* verschijnt op 15 april 2014.
Redactionele bijdragen en/of suggesties inzenden vóór 31 maart aan:

Redactie *Seconer-nieuws*
p.a.: Hoefweg 4a, 3233 LG Oostvoorne, Tel. 0181 482927
e-mail: redactie@seconer.nl

Makkelijk bezuinigen

Eerst raak je als oud-medewerker van BP de papieren versie van "Wij bij BP" kwijt".
Door druk op de BP-budgetten lever je met kerst 2013 een fles wijn in
en in 2014 zal ook de BP agenda verdwijnen !

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Piet Bout

Bestuur Seconer
Hoefweg 4a
3233 LG Oostvoorne
0181 482927
redactie@seconer.nl

Piet van Kessel

Scherpenhoek 80
3085 EG Rotterdam
010 5016851
Kessel.Pa@inter.NL.net

Klaas Kuipers

Slotlaan 28
3233 DD Oostvoorne
0181 485797
klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda

Lumeyweg 49
3231 CD Brielle
0181 416364
rjvanbreda@gmail.com

BESTUUR SECONER

Nico ter Horst, Voorzitter

Goudenregenplein 226
3203 BN Spijkenisse
0181 632418
voorzitter@seconer.nl

Wim van Vliet, Secretaris

Narcissenstraat 12
3181 WT Rozenburg
0181 217203
secretaris@seconer.nl

Piet Timmers, Penningmeester

Eemsteyn 1
4251 HM Werkendam
0183 502884
penningmeester@seconer.nl

Bas Roos, Administratie

Planetenlaan 105
3204 BR Spijkenisse
0181 616040
administratie@seconer.nl

Wim Blok, Pensioenen

Rijpersweg 31
4751 AP Oud Gastel
0165 326388
pensioen@seconer.nl

Leny Voorberg

Ossewei 151
3238 XN Zwartewaal
0181-663138
leny@seconer.nl

Gerrit Kamperman, IT-zaken

Kraanvogelhoek 12
3201 HE Spijkenisse
0181 626506
info@seconer.nl

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties**Nieuw lid - Recent gepensioneerd**

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT (bruine balk)
Kies doorgeven: Personalialia/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Narcissenstraat 12, 3181 WT Rozenburg

-

Stichting Pensioenfonds BP

website: **www.pensioenfondsbp.nl**
adres: Stichting Pensioenfonds BP
p/a Syntrus Achmea
Postbus 90170, 5000 LM Tilburg
Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352
e-mail: pensioenfondsbp@achmea.nl

-

Stichting Chevron Pensioenfonds

Postbus 6100 - 3196 ZG Vondelingenplaat
Tel : 010 - 2951502
Fax: 010 - 4381292
e-mail: pensioenfonds@chevron.com
www.chevronpensioenfonds.nl

-

BP Raffinaderij Rotterdam B.V.**Doorgeven van mutaties:**

T.a.v.: Pascale de Bock (HR-services)
Postbus 1131
3000 BC Rotterdam

Paasklaverjassen

Wanneer: Woensdag 16 April om 19.30 uur.

Waar: In het Cafeteria te Europoort (zaal open vanaf 19.00 uur)

Inschrijfgeld: 5,00 € pp. (gepast betalen a.u.b.)

Aanmelden bij: Gijs Hoogland
T: 010-4712566 of 06-51981140
E: gijs.hoogland@telfort.nl

Leen van Adrighem
T: E377 of 06-28209583
E: adrighli@bp.com

De eieren zijn al besteld zodat niemand met lege handen naar huis gaat.

Ook introducees zijn natuurlijk van harte welkom! Wel graag even de namen van te voren doorgeven.

Met vriendelijke groet en natuurlijk graag tot 16 April!

Gijs en Leen